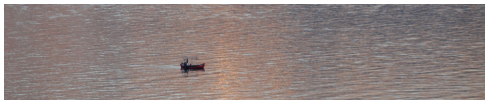
Μια λαμπρή μέρα, μερικά ευχάριστα χιλιόμετρα, κάποια αναπόφευκτα μηνύματα, που ήρθε η ώ ρα τους να δοθούν και μια ακολουθία από σκέψεις. Όλα απότοκα ημερήσιας εξόρμησης, όπου αναμειγνύονται εικόνες από το παρελθόν, συνειδητοποιούνται απώ λειες, καλύπτονται από τα χρώ ματα της δύσης και ζωντανεύει ο Σιούλας ο ταμπάκος, του Δημήτρη Χατζή.

Ο τελευταίος, δίνει και το τίτλο τούτης της ιστορίας μέσα στο κρύο εργαστήρι του, το μόνο που κρατά ακόμα από αυτό που ο Χατζής περιγράφει στις πρώτες κιόλας αράδες του, από τα μακρινά Γιάννενα του μεσοπόλεμου, ως: «ένας κόσμος ξεχωριστός και κλεισμένος. Τελειωμένος.»

Από τότε που πρωτοκυκλοφόρησαν, στην Ρουμανία, τα σπαραξικάρδια επτά διηγήματα του μέσα στο: «Τέλος της μικρής μας πόλης», έχουν κυλήσει 63 σχεδόν χρόνια και όπως εμπειρικά αλλά και προφητικά γράφει στο τέλος ο δημιουργός τους στον «Σιούλα τον ταμπάκο»: «οι σάλπιγγες των νέων καιρών γκρέμιζαν από θεμέλια τα τείχη της ταμπάκικης Ιεριχώς μέσα σε πανδαιμόνιο απ' ουρλιαχτά μηχανών.»

Μόνον που τόσα χρόνια από τότε και παρά τα όσα που έχουν συμβεί, υπάρχουν ακόμα νησίδες παρελθόντος, κομμάτια που στέκουν ακόμα όρθια. Για αυτά, εν μέσω άλλων, θα πω.

ΜΕ ΝΕΡΟ
ΠΗΓΗΣ
ΤΩΝ ΧΑΡΙΤΩΝ
Περιεχ. γραμ. 240

